

## Дързай, дъще!

А Исусъ, като се обърна и я видѣ,  
рече: „Дързай, дъще! Вѣрата твоя изцѣли  
те.“ И отъ онзи часъ оздравѣ жената. \*)

„Дързай, дъще!“

Благата въ живота не сж за великитѣ хора, но за децата. Никой баща не съгражда кжща за себе си, но за своитѣ деца. Птицитѣ не градятъ гнѣздата за себе си, но за своитѣ малки. Поетътъ не пише за себе си, но за хората. Художникътъ не рисува за себе си, но за хората. И гладниятъ не яде за себе си; жадниятъ не пие за себе си; ученикътъ не учи за себе си. За кого се върши всичко това? За малкитѣ сжщества, които живѣятъ въ човѣка.

Какво представя човѣкътъ? Човѣкъ представя колективно сжщество. Следователно, когато нѣкой казва, че е самъ въ свѣта, това е криворазбрана идея. Никой човѣкъ не е самъ въ свѣта. И най-малкитѣ сжщества, едва видими подѣ микроскопъ, сж съставени отъ безброй по-дребни отъ тѣхъ сжщества. Ако вземете едно малко сжщество и го разгледате подѣ микроскопъ, който увеличава 10—20 пжти отъ нормалната голѣмина, ще видите, че то има доста обемисто тѣло. Какво щѣше да изглежда това малко сжщество, ако го наблюдавате подѣ микроскопъ, който увеличава тѣлата милионъ пжти повече отъ тѣхната голѣмина? Тѣй щото, ние не знаемъ, доде достига предѣла на най-малкитѣ величини и доде — предѣла на най-голѣмитѣ величини. Най-малкитѣ и най-голѣмитѣ величини сж двата полюса на Битието, за които се казва, че и най-великитѣ умове не могатъ да проникнатъ въ тѣхнитѣ предѣли. Толкова необятни сж тия два полюса — великото малко и великото голѣмо! Следователно, онова, което може да радва човѣка, това сж малкитѣ работи. Който може да се радва на малкитѣ работи въ живота, той е великъ човѣкъ. Този законъ се провѣржава навсѣкжде въ живота. Първата хапка, която човѣкъ взима при яденето, е най-сладка. Всички последващи, втора, трета, четвърта хапка, не сж вече толкова сладки. И затова често чувате нѣкой да казва: Първата хапка, която взехъ, ми даде нѣщо. Останалитѣ не можахъ

\*) Матей 9 : 22.